

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 30.6.2022 – Glonatech v. REA

(Asia T-409/22)

(2022/C 389/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Global Nanotechnologies AE schediasmou anaptyxis paraskevis kai emporias ylikon nanotechnologies (Glonatech) (Lamia, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Scandamis)

Vastaaja: Euroopan tutkimuksen toimeenpanovirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kantaja on täyttänyt sopimuksen mukaiset velvollisuutensa asianmukaisella tavalla ja on täysin oikeutettu SANAD-hankkeen kustannusten korvaamiseen ja kumoamaan veloitusilmoituksen nro 3242113938 siltä osin kuin siinä rikotaan sovellettavaa lainsäädäntöä, kun siinä todetaan, etteivät hylätyt kustannukset ole korvattavia kustannuksia
- velvoittamaan REA:n kumoamaan tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut tai, siinä tapauksessa, että tässä kanteessa esitetyt vaatimukset hylätään, jättää määräämättä kantajan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista asian monimutkaisuuden vuoksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan lopullisen tarkastuskertomuksen, joka koski korvauksia, joita kantajan toisiin tehtäviin siirretyille työntekijöille oli maksettu tietojen jakamisesta ja toimialojen välisestä liikkuvuudesta, olisi katsottava jäävän sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska REA laati tämän tarkastuskertomuksen poikkeuksellisesti tutkimukseen keskittyvän sellaisen kiinteämääräisen rahoituksen tuloksen tarkastamisena, jonka osalta ei tehdä jälkitarkastusta, ja koska kyseinen kertomus laadittiin ilmeisen inkvisitorisesti ja olettaen, että siinä oli systemaattisia virheitä, joita ei kuitenkaan todettu systemaattisiksi, käyttäen täten lähtökohtana eri tyyppisten menettelyiden sääntöjä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu toissijaiselle väitteelle, jonka mukaan jos tarkastuksen on katsottava kuuluvan sopimuksen soveltamisalaan, tulojen ja menojen hyväksyjän olisi pitänyt suorittaa se ennakkotarkastuksena käyttäen perusteena näyttöä, joka on peräisin vastaanottavan organisaation sähköisistä valvontamekanismeista, joiden nimenomainen tehtävä on kerätä määräaikaaisesti siirretyjä työntekijöitä koskevia tietoja sen omissa toimitiloissa ja vastaajan olisi pitänyt valvoa sitä. Kun vastaaja ei menettänyt näin, se rikkoi sopimusehtoja, kun niitä arvioidaan asianmukaisesti sovellettavan lainsäädännön kannalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan vaikka olisi katsottava, että tarkastus kuuluu sopimuksen soveltamisalaan ja että todistustaakka kuuluu lähtökohtaisesti kantajalle, määräaikaista siirroista aiheutuneiden kustannusten hylkääminen systemaattisten virheiden perusteella jälkitarkastuksessa, joka ei sovellu tällaiseksi tarkastukseksi, kun siinä viitataan kiinteämääräiseen rahoitukseen, merkitsee lojaliteettiperiaatteen loukkaamista paitsi tarkastuksen ajankohtana voimassa olleen varainhoitosäännöistä annetun asetuksen 2018/1046⁽¹⁾ (181 artiklan 2 kohta) soveltamisessa, myös sopimuksen yleisessä täytäntöönpanossa: tarkastuksen suorittanut yksikkö käytti harkintavaltaa lainvastaisesti, kun se katsoi, että kiinteämääräisen rahoituksen tuloksen tarkastaminen on riittämätön arvioidakseen sitä tuensaajan sertifioitujen ja tarkistettavissa olevien aiempien tietojen perusteella, jonka sijaan se asetti etusijalle näyttöä, joka liittyi kiinteämääräisellä rahoituksella katettujen toimintojen taustalla olleisiin tapahtumiin. Tämä näytön järjestyksen kääntäminen epäsi kantajalta oikeuden tulkita sille sopimuksen mukaan kuuluvia veloitteita itselleen edullisella tavalla oikeudellisessa asiayhteydessä, jolle oli ominaista kyseisenä ajankohtana sovellettavalla varainhoitosäännöistä annetulla asetuksella (966/2012)⁽²⁾ luodut epätasälliset ehdot ja vastaajan epä johdonmukainen menettely tämän valvoessa sopimuksen täytäntöönpanoa.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan kun erilaisia – sekä sisäisiä että ulkoisia – yhtäpitäviä todisteita ja ennen täytäntöönpanoa ja sen aikana esitettyjä harhaanjohtavia näkemyksiä tarkastellaan asianmukaisella tavalla, todisteista havaitut epäasianmukaisuudet ja puutteet on jätettävä huomiotta tai ainakin asetettava oikeaan mittakaavaan, mutta ne eivät voi johtaa hylkäämispäätökseen sillä perusteella, että ne ovat systemaattisia, erityisesti silloin, kun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ne olisi hylättävä perusteettomina tai vaikutukseltaan vähäpätöisinä.

- (¹) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).
- (²) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

Kanne 18.7.2022 – Sberbank Europe v. SRB

(Asia T-450/22)

(2022/C 389/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sberbank Europe AG (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja O. Behrends)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla SRB:n 1.3.2022 päivätyn kielteisen kriisinratkaisupäätöksen kantajan osalta ja
- velvoittamaan SRB:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että SRB on ylittänyt toimivaltansa antamalla päätöksen kantajan osalta sen sijaan, että se olisi vain pidättynyt toimimasta sen toteamuksensa nojalla, jonka mukaan yhteistä kriisinratkaisua koskevan asetuksen (¹) 18 artiklassa vahvistetut edellytykset eivät olleet täyttyneet.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että SRB ei ole antanut kantajalle oikeutta tulla kuulluksi.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että SRB ei ole esittänyt riittäviä perusteluja.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että SRB ei ole tarkastellut asianmukaisesti kriisinratkaisua koskevan asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksia.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että SRB ja EKP eivät ole tarkastelleet kantajan velkojen maksun lykkäämistä.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu siihen, että SRB on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska se ei ole tarkastellut eräitä ilmeisiä ja edullisempia vaihtoehtoja, joihin kuuluu kantajan luovuttaminen toiselle osakkeenomistajalle.